

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2779/2023
17.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Војкан Војиновић, адвокат из ..., против туженог „Ниш-експрес“ ДОО Ниш, чији је пуномоћник Јована Младеновић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1403/2023 од 20.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1403/2023 од 20.04.2023. године године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1403/2023 од 20.04.2023. године

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1403/2023 од 20.04.2023. године одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1585/2022 од 26.10.2022. године којом је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име исплаћене разлике између припадајуће минималне зараде и исплаћене зараде за период од 09.05.2020. године до 07.09.2020. године и за период од 22.09.2020. године до 10.11.2020. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од 30-тог у наредном месецу за претходни месец и којом је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 39.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

Чланом 404. став 1. Закона парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике између припадајуће минималне зараде и исплаћене зараде од 09.05.2020. године до 07.09.2020. године и за период од 22.09.2020. године до 10.11.2020. године, имајући у виду да је тужиоцу у спорном периоду накнада зараде исплаћивана у износима мањим од минималне зараде у складу са решењима којима је упућен на плаћено одсуство применом члама 117. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр 54/05...95/18) и то у висини 60%.

Сходно томе, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена само у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не преилази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.03.2022. године, а преиначена је 14.09.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 179.271,00 динара односно 1.528,08 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**